

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2008. gada 24. aprīlī (Verwaltungsgericht Köln (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Arcor AG & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland

(Lieta C-55/06) ⁽¹⁾

(Telekomunikācijas — Regula (EK) Nr. 2887/2000 — Piekļuve vietējai sakaru līnijai — Tarifu orientācijas uz izmaksām princips — Izmaksas — Procenti par ieguldīto kapitālu — Pamatlīdzekļu amortizācija — Vietējo telekomunikāciju infrastruktūru novērtēšana — Tābrīža izmaksas un vēsturiskās izmaksas — Aprēķina bāze — Faktiskās izmaksas — Jau segtās izmaksas un plānotās izmaksas — Izmaksu pamatojums — Analītiskais augšupvērstais un lejupvērstais modelis — Detalizēts valsts tiesiskais regulējums — Valsts pārvaldes iestāžu rīcības brīvība — Tiesneša veikta kontrole — Dalībvalstu procesuālā autonomija — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Lēmumu, ar ko apstiprina izziņotā operatora tarifus, apstrīdēšana tiesā, ko veic saņēmēji — Pierādīšanas pienākums — Uzraudzības procedūra un process tiesā)

(2008/C 142/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Köln

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītājs: Arcor AG & Co. KG

Atbildētāja: Bundesrepublik Deutschland

Piedaloties: Deutsche Telekom AG

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgericht Köln — Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 2887/2000 par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai (OV L 336, 4. lpp.) 1. panta 4. punkta, 3. panta 3. punkta un 4. panta interpretācija

Rezolutīvā daļa:

1) procenti saistībā ar ieguldīto kapitālu un pamatlīdzekļu, kas ir izmantoti vietējās sakaru līnijas ieviešanai, amortizācija ir daļa no tām izmaksām, ko ir jāņem vērā atbilstoši principam par tarifu par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai orientāciju uz izmaksām, kas ir paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 2887/2000 par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai 3. panta 3. punktā;

2) piemērojot principu par tarifu par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai orientāciju uz izmaksām, ko paredz Regulas Nr. 2887/2000 3. panta 3. punkts, valsts pārvaldes iestādes, lai noteiktu izziņotā operatora izmaksu aprēķina bāzi, faktiskās izmaksas, proti, izziņotā operatora jau samaksātās izmaksas, kā arī plānotās izmaksas, vajadzības gadījumā var pamatot ar tīkla vai tā daļu aizvietošanas izdevumu novērtējumu;

3) atbilstoši Regulas Nr. 2887/2000 4. panta 2. punkta b) apakšpunktam valsts pārvaldes iestāde var lūgt izziņotajam operatoram tai iesniegt attiecīgu informāciju par dokumentiem, kas pamato izmaksas, kuras ir ņemtas vērā, piemērojot principu par tarifu par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai orientāciju uz izmaksām. Tā kā Kopienas tiesībās nav paredzēts noteikums par pārbaudāmiem grāmatvedības dokumentiem, tikai valsts pārvaldes iestādēm atbilstoši piemērojamam likumam ir jāpārbauda, vai izmaksu uzskaites vajadzībām iesniegtie dokumenti ir vispiemērotākie;

4) Kopienas tiesības pieļauj gadījumu, ka, piemērojot principu par tarifu par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai orientāciju uz izmaksām, ja nepastāv pilnīgi un skaidri grāmatvedības dokumenti, valsts pārvaldes iestādes nosaka izmaksas, pamatojoties uz augšupvērsto vai lejupvērsto izmaksu uzskaites analītisko modeli;

5) dalībvalstīm Regulas Nr. 2887/2000 1. panta 4. punktā piešķirtā iespēja pieņemt sīkāk izstrādātus nosacījumus nevar izraisīt to, ka netiek piemērots princips par tarifu par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai orientāciju uz izmaksām, kuru nosaka minētās regulas 3. panta 3. punkts;

6) no Regulas Nr. 2887/2000 4. panta 1. un 2. punkta izriet, ka, pārbaudot izziņoto operatoru tarifus par neierobežotas piekļuves sniegšanu to vietējo sakaru līnijai no minētās regulas 3. panta 3. punktā noteiktā tarifācijas principa viedokļa, valsts pārvaldes iestādēm ir plašas pilnvaras, kas ietver šo tarifu dažādo aspektu novērtēšanu līdz pat cenas grozīšanai, kas ir piedāvāto tarifu grozīšana. Šīs plašās pilnvaras attiecas arī uz izziņoto operatoru veiktajām izmaksām, piemēram, procentiem par ieguldīto kapitālu un nekustamā īpašuma aktīvu amortizāciju, to aprēķina bāzi, kā arī minēto izmaksu uzskaiti pamatojošiem modeļiem;

7) tikai dalībvalstīm tām esošās procesuālās neatkarības ietvaros ir jānosaka, ievērojot tiesiskās aizsardzības līdzvērtības un efektivitātes principu, kompetentā tiesa, strīda raksturs un tādēļ arī tiesas kontroles noteikumi attiecībā uz VPI lēmumiem, ar ko tiek apstiprināti izziņoto operatoru tarifi par neierobežotu piekļuvi to vietējām sakaru līnijām. Sajos apstākļos valsts tiesai ir jānodrošina, ka no Regulas Nr. 2887/2000 izrietošie pienākumi saistībā ar neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai atbilstoši noteikumiem, kas ir saskaņā ar minētās regulas 3. panta 3. punktā minēto tarifācijas principu, tiek faktiski ievēroti un tas tiek darīts pēc pārskatāmiem, godīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem;

- 8) Regulas Nr. 2887/2000 4. panta 1. punktā kopā ar Padomes 1990. gada 28. jūnija Direktīvas 90/387/EEK par telekomunikāciju pakalpojumu iekšējā tirgus izveidošanu, nodrošinot atvērtā tīkla pieejamību, ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 6. oktobra Direktīva 97/51/EK, 5.a panta 3. punktu ir pieprasīts, lai valsts tiesas interpretē un piemēro iekšējās procesuālās normas, kas reglamentē tiesību iesniegt prasību izmantošanu tādejādi, ka valsts pārvaldes iestādes lēmumu, ar kuru apstiprina tarifus par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai, var pārsūdzēt tiesā ne tikai šāda lēmuma adresāts uzņēmums, bet arī saņēmēji minētās direktīvas izpratnē, kuru tiesības, iespējams, tiks skartas ar šo lēmumu;
- 9) Regula Nr. 2887/2000 ir jāinterpretē tā, ka uzraudzības procedūras laikā par neierobežotas piekļuves vietējai sakaru līnijai tarifkāciju, ko veic VPI atbilstoši minētās regulas 4. pantam, izziņotā operatora pienākums ir iesniegt pierādījumus, ka šie tarifi atbilst tarifu orientācijas uz izmaksām principam. Savukārt dalībvalstīm ir jānosaka pierādīšanas pienākuma sadale starp valsts pārvaldes iestādi, kas ir pieņēmusi lēmumu, ar kuru ir apstiprināti izziņotā operatora tarifi, un saņēmēju, kas apstrīd šo lēmumu. Tāpat dalībvalstu pienākums ir atbilstoši to procesuālajām normām, kā arī ievērojot Kopienas tiesiskās aizsardzības efektivitātes un līdzvērtības principus noteikt šī pierādīšanas pienākuma sadales noteikumus, pārsūdzot tiesā valsts pārvaldes iestādes lēmumu, ar kuru ir apstiprināti izziņotā operatora tarifi par neierobežotu piekļuvi tā vietējo sakaru līnijai.

(¹) OV C 96, 22.4.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. aprīļa spriedums (Rechtbank van koophandel Hasselt (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Confederatie van immobielien-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars/Willem Van Leuken

(Lieta C-197/06) (¹)

(Diplomu atzīšana — Direktīva 89/48/EEK — Nekustamā īpašuma mākleris)

(2008/C 142/04)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van koophandel Hasselt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Confederatie van immobielien-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Atbildētājs: Willem Van Leuken

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rechtbank van koophandel Hasselt* — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV L 19, 16. lpp.), 3. un 4. panta interpretācija — Dalībvalstī reģistrēta nekustamā īpašuma māklera, kas citā dalībvalstī veic nekustamā īpašuma starpnieka darbības, pienākums izpildīt nosacījumus par šīs profesijas veikšanu, kas saskaņā ar direktīvu noteikti šīs valsts tiesību aktos — Prasība pat tad, ja starp šo mākleri un attiecīgajā valstī apstiprinātu mākleri ir noslēgts sadarbības līgums

Rezolutīvā daļa

Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK, 3. un 4. pants nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar kuru tādu darbību kā pamata lietā veikšanai tās teritorijā, ko īsteno citā dalībvalstī reģistrēts pakalpojumu sniedzējs, kas atrodas tādā situācijā kā atbildētājs pamata lietā, ir nepieciešama atļauja, kuras piešķiršana ir atkarīga no juridiskās kvalifikācijas atbilstības pārbaudes veiksmīgas izturēšanas.

(¹) OV C 165, 15.7.2006.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 15. aprīļa spriedums (Labour Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Impact/Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Lieta C-268/06) (¹)

(Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. un 5. klauzula — Darbs uz noteiktu laiku valsts pārvaldē — Darba nosacījumi — Darba samaksa un pensijas — Līgumu uz noteiktu laiku atjaunošana uz laiku līdz astoņiem gadiem — Procesuālā autonomija — Tiesā iedarbība)

(2008/C 142/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Labour Court